

عنوان مقاله:

اثر استفاده مجزا یا ترکیبی واکسن های زنده و کشته بیماری نیوکاسل بر پاسخ ایمنی هومورال در ماکیان گوشتی

محل انتشار:

فصلنامه هیستوبیولوژی دامپزشکی، دوره 8، شماره 1 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

زهرا برومند - دانشگاه شهید چمران اهواز

رضانعلی جعفری - دانشگاه شهید چمران اهواز

منصور میاحی - دانشگاه شهید چمران اهواز

علیرضا مرادی - دانش آموخته دانشکده دامپزشکی دانشگاه شهید چمران اهواز

خلاصه مقاله:

رعایت امنیت زیستی و واکسیناسیون مناسب دو اقدام مهم در پیش گیری از بروز بیماری نیوکاسل محسوب می شوند. هدف این مطالعه، مقایسه ایمنی زایی واکسن های زنده و کشته بیماری نیوکاسل به صورت مجزا یا ترکیبی در جوجه های گوشتی بود. بدین منظور، تعداد ۲۷۰ قطعه جوجه گوشتی یک روزه (سویه راس) پس از وزن کشی انفرادی به گروه های A تا F تقسیم شدند که گروه A: شاهد غیر واکسینه، گروه B: دریافت واکسن های زنده B1 و Clone ۳۰ به ترتیب در ۱۰ و ۳۱ روزگی به روش قطره چشمی، گروه های C و D: تزریق زیر جلدی واکسن کشته نیوکاسل به ترتیب در ۳ و ۱۰ روزگی و گروه های E و F: دریافت واکسن کشته به ترتیب در ۳ و ۱۰ روزگی و واکسن های زنده مطابق با گروه B بودند. در سن ۳ روزگی تعداد ۴ جوجه و در سنین ۱۰، ۱۷، ۲۴، ۳۱ و ۳۸ روزگی تعداد ۱۲ جوجه از هر گروه به طور تصادفی انتخاب و خونگیری شدند و آزمون HI بر روی سرم انجام شد. تا سن ۱۷ روزگی هیچ تفاوت معنی داری در سطح پادتن سرمی گروه های آزمایشی مشاهده نشد؛ اما پس از آن، سطح پادتن سرمی در گروه های دریافت کننده واکسن زنده در سنین ۳۱ و ۳۸ روزگی به طور معنی داری بیش تر از گروه های دریافت کننده واکسن کشته بود. بنابراین واکسن زنده نیوکاسل حتی در یک نوبت نسبت به واکسن کشته ایمنی هومورال بهتری در جوجه های گوشتی ایجاد می کند و اگر با واکسن کشته به طور همزمان استفاده شود ایمنی حاصل از آن قوی تر خواهد بود.

کلمات کلیدی:

نیوکاسل، واکسیناسیون، جوجه گوشتی، ممانعت از هماگلوتیناسیون

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1581880>

